

عنوان مقاله:

بررسی اثرات احیا و بازسازی مسیل جاجرود در ابعاد زیست محیطی گردشگری و ایجاد حس مکان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آذر مهرک - دانشجوی رشته برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین گروه شهرسازی قزوین ایران

نوید سعیدی رضوانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین گروه شهرسازی قزوین ایران

خلاصه مقاله:

امروزه توسعه های شهری و صنعتی باعث برهم زدن نظم طبیعت شده و موجب تغییر در ساختار اصلی و اولیه مناطق طبیعی مانند رودخانه ها، آبگیرها و علفزارها که در گذشته ساختار پایدار و متعادلی داشتند، شده است. در طی سالهای متمادی مسیلهای شهری عموماً با هدف سودرسانی به بشر و در جهت تأمین آب مورد نیاز شهرها، جمع آوری و خروج فاضلاب شهری و صنعتی، خروج رواناب و کاهش خسارات ناشی از سیل مورد استفاده قرار می‌گرفتند. تا اینکه این استفاده مدام از مسیلهای به مرور سبب تخریب فیزیکی و همچنین کاهش عملکرد اکولوژیکی آنها گردید. این پژوهش در پی آن است که به بررسی اثرات احیا و بازسازی مسیل جاجرود در ابعاد زیست محیطی، گردشگری و ایجاد حس مکان بپردازد. پژوهش حاضر، از نوع کاربردی و روش انجام آن، توصیفی-تحلیلی است. روش گردآوری اطلاعات به دو صورت کتابخانه ای و میدانی است. تمرکز اصلی پژوهش در بخش مطالعه میدانی بر پرسشنامه است. جامعه آماری مورد مطالعه در این پژوهش شهروندان و مردمی هستند که در مسیر مسیل جاجرود زندگی میکنند و کسانی که در این منطقه برای بهره‌مندی از این فضاها مراجعه مینمایند و یا به نوعی در ارتباط هستند. به دلیل نداشتن چارچوب مشخص و نداشتن تعداد دقیق آمار، تعداد نمونه بنا به تشخیص محقق و مشورت تعدادی از متخصصین و استادان دانشگاه 350 نفر انتخاب گردید. داده های گردآوری شده از طریق پرسشنامه پس از کدگذاری و انتقال به نرم افزار رایانه ای SPSS تجزیه و تحلیل گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها، علاوه بر استفاده از روش آمار توصیفی نظیر فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار؛ از آزمون های T تک نمونه ای، تحلیل واریانس یکطرفه ANOVA و توکی استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون T تک نمونه ای نشان میدهد که احیای مسیل جاجرود توانسته است در فراهم کردن منابع زیست محیطی شهر و ایجاد حس مکان مؤثر باشد اما در رونق گردشگری تأثیر چندانی نداشته است. میتوان نتیجه گرفت از دیدگاه پاسخگویان، احیای مسیل جاجرود تا حدودی توانسته است در دستیابی به توسعه پایدار در منطقه مؤثر باشد. نتایج آزمون تحلیل واریانس یکطرفه ANOVA نشان میدهد که میزان تأثیر احیای مسیل جاجرود بر منطقه مورد مطالعه در ابعاد مختلف متفاوت میباشد. بر اساس آزمون توکی بیشترین تأثیر در بعد زیست محیطی و پس از آن بعد ایجاد حس مکان و در انتها بعد گردشگری میباشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، مسیل، حس مکان، منابع زیست محیطی، جاجرود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520520>

